

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XOboE/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 6607208364
Dátum vydania rozhodnutia: 23.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6607208364.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: P. T., nar. XX. A. XXXX, naposledy bytom F. č. XX, o vymoženie 918,80 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 21Er/480/2007, na odvolanie a dovolanie oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2012, č. k. 2CoE/326/2012-43 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávneného z a s t a v u j e.
- II. Povinnému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.
- III. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2012, č. k. 2CoE/326/2012-43 vo výroku potvrdzujúcim uznesenie Okresného súdu Lučenec z 17. februára 2012, č. k. 21Er/480/2007-18 z r u š u j e a v e c m u v t e j t o č a s t i v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e.
- IV. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením zo 17. februára 2012, č. k. 21Er/480/2007-18 exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 1250/07 vyhlásil za neprípustnú a v súlade s § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekúciu zastavil.
2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. októbra 2012, č. k. 2CoE/326/2012-43 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a zároveň zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania.
3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti zamietajúcej návrh oprávneného na prerušenie konania (I. výrok) podal oprávnený odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť

konat' pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“, v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p. - správne malo znieť „písm. f/“), napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), súčasne že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadal uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti potvrdzujúcej uznesenie súdu prvej inštancie (II. výrok) podal oprávnený dovolanie. Podľa názoru dovolateľa sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konat' pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Dôvodnosť dovolania vidí oprávnený v ust. § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p., t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom posúdení veci. Na základe uvedeného žiada dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Oprávnený zároveň navrhol, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. najvyšší súd dovolacie konanie prerušil, vymedzené prejudiciálne otázky predložil na posúdenie Súdnemu dvoru Európskej únie a aby dovolací súd rozhodol o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), upravujúci postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. Z uvedeného dôvodu posudzoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) prípustnosť podaných opravných prostriedkov podľa právnej úpravy účinnej v čase ich podania.

6. Vo vzťahu k odvolaniu oprávneného najvyšší súd najskôr skúmal, či sú dané procesné podmienky, za ktorých môže o odvolaní oprávneného konat'.

7. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už sporovou stranou vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4OboE/45/2013, 4OboE/140/2014, 4OboE/41/2013, 4OboE/21/2013, 4OboE/62/2014, 4OboE/14/2014, 8CoE/85/2014, 2CoE/177/2014) s tým, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvej inštancie, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvej inštancie, ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa s právnymi závermi v nich vyjadrenými stotožňuje v celom rozsahu.

8. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. zastavil.

9. Vo vzťahu k dovolaniu oprávneného najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť.

10. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

11. V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p.. Dovolateľom napadnuté uznesenie však nevykazuje znaky žiadneho z nich, pretože odvolací súd síce v dovolateľom napadnutej časti potvrdil uznesenie Okresného súdu Lučenec, avšak bez toho, že by vo výrokovej časti prípustnosť dovolania vyslovil. Rovnako sa v predmetnej veci nejedná o ďalšie prípady prípustnosti dovolania proti uzneseniu zakotvené v § 239 O. s. p., preto dovolanie oprávneného podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné nie je.

12. Prípustnosť dovolania oprávneného by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p., na ktorú je dovolací súd s v súlade s ust. § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., povinný vždy prihliadať. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale skúmal tiež, či v konaní odvolacieho súdu nedošlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O. s. p.. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťalo dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia, majúcich za následok tzv. zmätočnosť rozhodnutia. Pri existencii uvedených väd bolo možné totiž dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých bolo inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. vylúčené. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O. s. p. pritom nie je významný predmet konania ani subjektívny názor sporovej strany tvrdiacej, že k vade vymenovanej v tomto ustanovení došlo, ale rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

13. Po dôkladnom preskúmaní obsahu súdneho spisu ako aj rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd zistil, že konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou uvedenou v § 237 písm. b/ O. s. p..

14. Spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, inak ten, komu ju zákon priznáva (§ 19 ods.1 O. s. p.).

15. Spôsobilosť mať práva a povinnosti vzniká narodením a zaniká smrťou alebo vyhlásením osoby za mŕtvu (§ 7 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov).

16. Podľa § 103 O. s. p., bol súd povinný kedykoľvek prihliadnuť na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať. Uvedené zákonné ustanovenie ukladalo súdu povinnosť v každom štádiu konania prihliadať na to, či sú splnené zákonom stanovené podmienky (procesné podmienky konania), aby súdne konanie mohlo prebehnúť a súd mohol vydať rozhodnutie. Medzi základné procesné podmienky (okrem iných), ktoré mal súd povinnosť si všímať aj bez návrhu po celý čas konania, je splnenie podmienok procesnej subjektivity účastníka, t. j. spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania. Spôsobilosť byť účastníkom konania znamenalo mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon účastníkovi konania priznával, resp. ukladal (§ 19 O. s. p.). Uvedená procesná spôsobilosť je pritom prepojená s právnou subjektivitou podľa hmotného práva, ako spôsobilosťou na práva a povinnosti, ktorá u fyzických osôb zaniká smrťou, prípadne jej vyhlásením za mŕtvu.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že povinný P. T. zomrel dňa 23. októbra 2012, teda počas odvolacieho konania pred rozhodnutím odvolacieho súdu (31. októbra 2012). Z uvedeného vyplýva, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu povinný už nedisponoval procesnou subjektivitou. Keďže odvolací súd aj napriek tejto skutočnosti rozhodol o odvolaní oprávneného, zaťažil konanie vadou v zmysle § 237 písm. b/ O. s. p. (ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania).

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preto na základe vyššie konštatovaných skutočností dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2012, č. k. 2CoE/326/2012-43 v časti potvrdzujúcej uznesenie Okresného súdu Lučenec zo 17. februára 2012, č. k.

21Er/480/2007-18 (II. výrok) v súlade s ust. § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a podľa § 450 C. s. p. vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

19. Vo vzťahu k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd uvádza, že v danom prípade bola otázka dôvodnosti návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania už najvyšším súdom riešená na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom v obdobných veciach, ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/218/2013, 3Cdo/349/2012, 3Oboer/157/2013, 4Cdo/319/2012, 4Oboer/26/2014, 8ECdo/152/2014, 2ECdo/268/2014, 5Oboer/375/2013, 4Cdo/304/2012, 4Oboer/175/2013, 4Oboer/127/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/216/2013, 1Oboer/250/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

20. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal a to z dôvodu, že aj keď oprávnený procesne zaviniť zastavenie konania a náhrada trov mala byť priznaná protistrane (§ 256 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p.), vzhľadom na stratu procesnej subjektivity povinného mu náhradu trov nie je možné priznať.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.